

CALENDARI CATALÀ

DEL ANY

1876,

escrit per las senyoras

ARMENGOL, BELL-LLOCH, PENYA Y VALLDAURA,

LOS MESTRES EN GAY SABER

VICTOR BALAGUER, GERONI DE ROSSELLÓ, ADOLF BLANCH, FRANCESCH UBACH
Y FREDERICH SOLER

Y 'LS SENYORS

*Admetller, Amer, Argullol, Aulestia, Bofarull,
Balaguer (Andreu), Báldevi, Baró, Bartrina, Codonyer, Calvet, Campodon,
Caretà, Coca, Estellés, Ferrer,
Fiter, Fontanals, Forteza, Girbal, Guimerà, Labaila,
Llombart, Llorente, Maspons, Mestres,
Miquel, Molins, Pons, Riera, Roca, Roca y Roca, Sardà, Sitjar (Joaquim),
Sitjar (Joan), Torres, Vidal (Gayetà), Vidal (Eduart).*

Y

COL-LECCIONAT

per

FRANCESCH PELAY BRIZ

BARCELONA

ESTAMPA DE LA RENAXENSA.

Montjuich del B... 3 baixos.

1875

833.0
(4671 Bar)
Bri

CALENDARI CATALÀ

DEL ANY

1876,

ESCRIT PELS MES CONEGUTS ESCRIPTORS Y POETAS
CATALANS, MALLORQUINS Y VALENCIANS.

COL·LECCIONAT Y PUBLICAT

PER

FRANCESCH PELAY BRIZ.

Any dotzé de sa publicació.

BARCELONA

ESTAMPA DE LA RENAXENSA,

Montjuich del Bisbe, 3 baixos.

1876

R.43320

833.0(6.713ar) Bri

TAULA

Títol	Pág.	Títol	Pág.
Firas, mercats, y festes majors	2	Imitació de Propertius (Bala-	
Santoral	5	guer V.)	70
Bons recorts (Caretà)	9	La dona y lo dimoni	71
A la Verge (Forteza)	13	A la Verge de la Misericordia	
Confessió	14	(Roca Ll.)	73
L'escalf del cor (Blanch)	14	La por	75
Pollastre ben conservat	16	Intima (Mestres)	76
De un llibre inèdit (Roca)	16	Epigrama (Cordonyer)	76
Los tres barba rojas	18	Per fora ó per dins	77
Un somni (Rosselló)	21	En l'album de D. R. Picó	
Una cansó popular (Sardà)	22	(Amer)	77
Los duas gotas (Mestres)	26	Puntxa	78
Numa Pompili	26	Establiment d' una cofradia	
Mon Paiau (Caretà)	27	(Balaguer A.)	78
Bons comptes	28	Dolsa penyora (Girbal)	82
Qui com Deu (Penya)	29	Las banyas del arcalde	83
Lo Pi de las tres brancas	29	Epitafis (Calvet)	84
A una amiga benvolguda (Sit-		Qu' es l' amor?	86
jar Joan)	40	A una mare (Labaila)	87
Mensaige (Llorente)	41	L' esporuguit (Argullol)	87
La Rifa	42	Lo pacte de Pedralles (Soler)	93
En lo naixement de mon fill		Nostras academias (Austia)	99
Esteve (Molins)	42	La Poll de cabra (Vidal E.)	103
Fins per captar	43	Noy ben criat	104
Lo marchand (Bell-lloch)	44	Lo xiquet de Valls (Guimera)	105
Tres faulas (Bartrina)	45	L' avaro y lo sastre	105
Un pam de nas (Vidal G.)	46	En lo balcó (Pons)	106
Epigramas (Baldoví)	49	Lladre artista	106
Los dos cirugians (M.)	49	Imitació (Fontanals)	108
La mort del sol (Torres)	51	Nostres poetas (Maspons)	109
Quasi es massa	53	Recorts Baró	114
A mon amic A. Dumas (Vall-		Lo grech y 'l català	116
daura)	53	A. Ausias March (Llorente)	117
Descoberta	55	Origen del individualisme mo-	
Estrépit (Mestres)	55	dern (Sitjar)	118
Marian Fortuny	56	Traducció de Tibulus (Bala-	
La Creu de la fossa (Coca)	60	guer V.)	121
Epigrama (Estellés)	61	Fé y Patria (Bofarull)	122
Un plural singular	62	Chorisso d' Extremadura	131
Adeu y á reveure (Ubach)	62	Pregaria (Ametller)	131
Canbi	63	Gada hu te 'l seu modo de ma-	
Faulas (Riera)	64	tar pussas	133
Dialech	65	A la entrada de S. M. en Va-	
En locamp del repòs (Armengol)	65	lencia (Ferrer)	133
L' antich monestir de Vall-		Valldemosa (Rosselló (L.)	134
donsé (la Fiter)	66	Desinteres	137
Anyoransa (Amer)	68	Angeleta (Sitjar)	138
Repartiment de treball	69	¿Qué pendrà?	141
Porta cœli (Llombart)	70	La queixa del mariner	141
Temps perdut	70	Lo cant del misteri	142

FIRAS, MERCATS Y FESTAS MAJORS.

Janer. 1 Artés, Pons y La Bisbal. 6 Amer, Manlleu y Montclar, 7 Igualada. 14 San Hilari 17 Borjas de Urgell, Malgrat, Navata, Palamós. San Celoni, San Quirse de Besora y Santa Pau 19 Besalú. 20 Arbucias, San Feliu de Pallerols y San Pere de Torelló. 21 Castelltersol. 22 Espluga de Francolí y Taradell. 23 Cervera. 24 Sort y Corvera. 25 Torrelles y San Pol de Mar. *Movibles.* Segon diumenge, Tarrassa. Quart diumenge, Pla.

Febrer. 2. Centellas, Mataró, Molins de Rey, Calonge, San Llorens dels Piteus y Pobla de Claramunt. 8 Isona. 22 Figueras y Tortella. 24

¿QUI COM DEU?

Com malalt en l'agonía
Jo sent lo mon que gemega:
No sé si mor de vellesa
O si l' acaba la febra,
Puix qu' ensemps ab lo seu plant
Ne surt la negra blasfemia.
Prop de l' infern haurá estat
Que axí sent la mala enveja,
Y fins volria arrancar
A son Criador la diadema.
Pobre món: si avís avanças!...
Si tan colossal t' aixecas,
Puja amunt, fins als estels,
Que altra volta 't farán guerra
En cada estel millons d'àngels,
Y cada àngel ne brandeja
L' espasa de la justícia
Que *¿Qui com Deu?* té per lema.

VICTORIA PENYA DE AMER.

LO PI DE LAS TRES BRANCAS.

I.

UNA TABERNA A BERGA.

TONI, PAU, ROCH, GUENYO, TABERNER, *carlistas asseguts
sobre las taulas y banchs.*

PAU

Ves á contar mentidas á qui no 't conega; en Grau may
ha tingut por.

TONI

Tan si l' ha tinguda com no, jò se 'l que dich, y qu' es
cert lo que he contat.

GUENYO

Jo també ho vaig veure.

PAU

Ala! ala! bon testimoni. Qué vens á dir qu' has vist, si no veus res com las personas.

GUENYO

Per que sò guenyo?

PAU

Si per mirar á terra, alsas lo cap envers lo cel.

GUENYO

Pero per ço hi veig prou per contemplar la mala fila que fas.

PAU

Mira llengua d' escorpí...

ROCH, *entrant*

Ja 'us baralleu...

PAU

Aquest ximplet...

GUENYO

Aquell mal parlat que perque du botons de plata á 'l hermilla... mes pèl preu que 't costan.

TONI

Vé que no voleu que 'us ho acabi de contar? Calla tu, Pau, y á tu, Guenyo, 't lligaré la llengua!

TABERNER

Conta, conta Toni. Déixals estar.

ROCH

Qué contavas alguna cosa?

TABERNER

Si, 'ns contava una feta de 'n Grau.

ROCH

Del nostro cabecilla?

TABERNER

Sí, sino qu' aquets l' han destorbat barallantse. Conta, conta, Toni. Digas... y qué va fer lo Tivat?

TONI

Si no se hont era, si fa fástich parlar ab aquets, y te, encara 'ls roncan los budells ¿Mira quinas ulladas que 't dona el guenyo, Pau?

PAU

Acaba tu, que després jo ja acabaré ab ell.

TABERNER

Nó, nó!

TOTS

Nó, nó! tots sou de la colla; no hi pot haver renyinas. Que fassin las paus. Que began en lo mateix vas.

TABERNER, *omplint un vas.*

Vi del bo; es del plá de Bages. Ala! beheu Te, tu, Guenyo.

GUENYO

Que comensi ell.

PAU

No, no, jo no vull veure: no vull mullar 'ls meus llabis ab babas de morros de tocino.

GUENYO, *alsantse.*

Rehira!

TABERNER

Au! au! fora, foral... No vull barallas aquí dins (los treu fora). Tú corra, avisa al capitá, Fora d' aquí... Al carrer. Que 'm perduen! (*ixen tots menys TONI y ROCH.*)

ROCH.

¿Sabeu de que 'ls ve á n' aquest parell? Res, en Pau va arreplegar al arrabal d' Olot l' altre dia unas quantas perrucas: era ab lo Guenyo y no se las va voler partir, y are cada punt.... Res acabaran malament...

TABERNER.

Que 's matin! qué 'ns fá? Cuyta, Toni, conta aixó d' En Grau.

TONI

Tindré de tornar á comensar perque no se ja hon eram. Prou han treballat mes de deu anyadas los segadors des que ha succehit lo que 'us vaig á contar. Lo Tivat, aquell de Prats, aquell qui ara es cap de miquelets, tenia una germana, que 's deya Tresó, rossa com un fil d' or y jove de setz' anys: en Grau que també era de Prats la va llucar y com la noya era tan noya y ell, ja 'l concixem, que de tonto no 'n te gota: y de lleig vaja no se 'l ne pot tildar, succehi que la pobreta 'n quedá tan enamorada que no vivia

sino per ell. Al toch de oració ja era á la finestra per véurel passar quan anava al treball: á las dotze, al portal per enrahonarli un xich quan ne tornava, y al vespre altre cop al portal. Lo Tivat no hi venia be, perque en Grau, ja ho saben, es dels nostres, carlí fins al moll del ossos y aquell era negre, mes negre que un carbó. No veninhi be, va reptar á la xicota y un dia veyent que per ço aquella hi enrahonava, va empendrel' y, trencant la conversa que tenia ab la Tresó, lo va etjegá ab mals termes de casa seua. Desd' aquell dia varen quedar renyits y ja la noya no 's pogué entendre ab son namorat sino ab senyas y per veu d' amigues sèvas. Aixís va passar algun temps. Una nit arriba á Prats una columna molt forta y fos que sigués espiat ó nó, lo cert es que van los soldats a casa en Grau per endursel'. En Grau salta pel corral á la casa del vehí, pero aqueix no l' va voler y anant de una casa á l' altre, no volentlo ningú, tot plegat se li ocorregué demanar la seua salvació al Tivat, que ab tot y ser liberal per honrat 'l tenia é incapás de vendrel. Salla dins de casa d' aquell pel hort y trobantlo sopant, se li agenollá als peus demanantli que li salvés la vida esplicantli lo que li passava. De primer lo Tivat no se 'l volia escoltar, pero al últim, veyentlo en perill, perque se hauria compromés molt ajudant y servint d' espía al carlins, va durlo al seller y allí 'l va tindre amagat tota la nit. Al ser endemá no havent la tropa deixat encara sa vigilancia y tement que no fos descobert si sortia, va ser lo Tivat mateix qui li va dir que 's quedés. Tres dias va estarshi, al quart dia al vespre no se sab lo que va passar en aquella casa. pero un vehí 'ns digué que havia sentit unas grans barallas dins y vist á n' en Grau á saltar per una finestra y fugir. La Tresó quinze dias després va ser dula á Vich y tancada en un convent. Lo Tivat va tancar sa casa, desdoná als mossos y aviat se 'n va sentir parlar per aquí, com á cap de miqueiets. En Grau pèl seu cantó s' havia tornat cabecilla y comensava á fer de las sèvas. Per la marxa de l' un y de l' altre aviat se va coneixe que 'l Tivat mes que als carlins era á n' en Grau al qui perseguia y no pocas vegadas aqueix ha estat á punt de caure en las grapas d' aquell. No 's pot negar qu' en Grau es vivot, pero 'l Tivat 'l guanya. ¡Veyéu quina se 'n va pensar per descobrir á n' en Grau, quan li fugia 's pot dir d' entre mans sense saber per hont tirava!

PAU, *entrant.*

Ja 'n te per temps! No 'n parlará ab una setmana? Que torni á buscar las pessigollas á qui no 's fica ab ell.

TONI

Ola! ja tornem! Ja 'us heu hagut de barallar?

PAU

Cá! cá! Prou li courá mes la esquena. Tres setmanas de presò y 40 baquetas. Ab mí ningú se 'n burla. D' alguna cosa m' hauria de servir se amich d' en Grau.

TONI

Y aixó. li has fet dar baquetas.

PAU

Jo? No. En Grau.

TABERNER

Sí; mes per culpa teva. Y que t' havia fet fins aquí?

TONI

Als gossos se 'ls pega quan roncan y no quan mossegan.

TABERNER

Bah! bah! no 'n parlem mes, acaba.

TONI

Donchs tornanthi, véuse aquí que reparant que sempre li fugia quan mes segur se 'l creya ¿may diriau quina se 'n va pensar per trobarlo?

PAU

¿Li contas alló dels ferrers?

TONI

Calla, tú, xarrayre. Donchs, reparant que sovint sovint se li escapólia á dalt de caball, perque en Grau, casi sempre hi va, com també 'ls seu cinch ó sis mes amichs que 'l voltan, y no podentlo aconseguir perque 'ls altres se partian marxantne un per quí, altre per allá y de vegadas se trovava en que per seguir á n' en Grau seguia á un altre ¿qué fa? Un dia tras tras, de poble en poble se 'n va á trovar de un en un á tots los ferrers d' aquets vols y de la plana de Vich y 'ls parlá aixís. «Si 'm creyen, hi ha mitja dobla de quatre á guanyar; si 'ns venéu moriréu fusellats. Trieu.» Tots varen prometer créurel. Llavors ell los va dir: «Quan vindrá en Grau á ferse ferrar lo cavall, deixaréu de posar l' últim clau de la esquerra de sa pota dreta del darrera.» Y 'ls ferrers lo van creure y are es tant lo que te atemoridit á n' en Grau ab tot y que sabentho, al cavall ja no li manca 'l clau, que pocas vegadas ix de aquí y encara no sens anar ben acompanyat. Oh es que 'l Tivat es valent encara que siga lliberal.

PAU

¿Y en Grau, no? ¿eh? Sembla que 't vas tornant negre.

TONI

No, no, home, no. En Grau també sab hont té la ma
dreta.

PAU

Y es tant y mes valent que 'l Tivat.

TABERNER

Be! sí! Estás de mal humor.

PAU

Jo als meus me 'ls estimo.

TABERNER

Ben fet. ¿Nosaltres també, no es veritat, Toni?

TONI

Quin dupte hi ha? Y mes que 'n Pau á ne 'ls seus, que
'ls fa passar per baquetas.

PAU

Qu' ho dius pèl Guenyo? s' ho mereixia.

II.

LO PONT DE REVENTÍ.

Lo GUENYO, segut en un pilar del cap del pont.

Passará, perque te de passar. Haurá fet tart; que triga. Millor, aixís hi veurá menys. De segur no pensa la que li espera. Un te de arreglar los contes quan pot y no quan vol. Encara 'm cou la esquena. Callem sembla que sento estossegar. Sí, si veig un bulto. Vé fumant? Es ell. Malehit vici que no li ha pogut fer perdre 'l capitá. Sí, si, es ell; ja 'l conech ab l' estossegamenta.

PAU, *ab lo fusell á coll.*

Avuy he fet tart y 'm carrega tindre de passar per aquest indret sent negra nit. Mala nit, mala nit; y plovisca! No sé, avuy me fa mitxa aprensió passar per aquest pont y aixó que hi sò passat altres vegadas en nits pitxors. Si savia un altre camí; pero no n' hi ha capmes. Ala! ala! poruch, avant, potser si que si té eixirán ánimas. Qué ho fa que la por fa agafar fret. Ala! ala! poruch! tira avant... si no fos perque vaig de servey casi cantaria per distraurem... ¡Amunt y fora, gallina! (*aturantse*). Me sembla qu' he vist una cosa

negra que 's bellugava. Ha! ha! ha! (*rihent*) potser si que
será una bruixa que 'm espera ab lo mánech d' escombra.

Lo GUENYO apuntant.

Ja 'l tinch á tret: no t' escaparás, hi he posat dos balas.
(*etgega 'l tret.*)

PAU *cayent.*

Ay! so mort!

Lo GUENYO, correnthi y escorcollantlo.

Y no ha mentit. Es ben mort. Ab tu ja estich en pau;
ara m' arreglaré ab l' altre. Ola! un órdre per eserit! Cada
baqueta m' ha de valdre una dobla de quatre.

III.

UN HOSTAL Á PRATS.

Lo TIVAT parlant á la porta ab en MIQUEL.

LO TIVAT

Se m' ha tornat á fondre com sempre! Que no 'l puga ar-
replegar may! Sempre se 'm deix caure pels contorns de
Berga y al sé allí...res... com un conill que s' encauha,
desapareix.... Ja no sé que fer per cullirlo.

MIQUEL

Valte de espias.

LO TIVAT

Espias! Sí tots los d' aquí son mes carlins que 'l mateix
Cárlos. No hi fa res, ell fuig... dia vindrá en que 'm caura
á las mans y llavors arreglarém comptes.

Lo GUENYO arribant ab lo fusell á coll.

Ola Tivat! Deu vos quart.

LO TIVAT

Tu per aquí? Com vens tu mateix á posarte á la gola del
llop.

LO GUENYO.

Es que ja se que 'l llop no 'm farà res, perque li duch
carn de la que li agrada mes.

LO TIVAT

¿Qué vols?

MIQUEL *poch á poch al TIVAT*

Desconfia.

LO GUENYO

Vinch de pau y 't vull parlá á solas.

LO TIVAT *á Miquel.*

Vesten, tu.

Miquel se 'n vá.

LO GUENYO

Quan me donarias si 't feya agafar en Grau?

LO TIVAT.

¿Qu' has dit? ¡En Grau! Vint doblas.

LO GUENYO

Donchs dómelas y demá será teu en Grau.

LO TIVAT

Vas molt depressa. Tu portámel y no 't mancarán las vint doblas.

LO GUENYO

Tu te 'l tens de agafar.

LO TIVAT

Y qué 'm donas tu en penyora de que no vens aquí a trahirme.

LO GUENYO

La meva persona. Seré de la teva partida. Fesme vigilar. Desarmam.

LO TIVAT.

Y per qué 'm vens al teu jefe.

LO GUENYO

Per venjansa.

LO TIVAT.

Tan gros es lo que t' ha fet que no 'l perdonas?

LO GUENYO

Perque no 'l perdonas tú?

LO TIVAT

Deu y jo ja sabem perque no 'l vull perdonar.

LO GUENYO

Donchs jo també sé perque no 'l perdono. Mes tallem curt; vols ó no 'l cap de 'n Grau?

LO TIVAT

Si, 'l vull. Parla y aixis que 'l tinga, no vint, trenta doblas te donaré.

LO GUENYO

¿Pots martxar ara desseguida ab los teus?

LO TIVAT

Martxar? Y ahont?

LO GUENYO

A Queralt.

LO TIVAT

Mes amunt de Berga?

LO GUENYO

Sí. Allí vindras ab mí y jo te ensenyaré l' amagatall; mes has de ser tu sol qui 'l veja y 'l sápig.

LO TIVAT

Digas, no has cobrat pas altres vint doblas d' en Grau pel meu cap?

LO GUENYO

T' he dit que 'm volia venjar, y qui 's venja no pensa en altra cosa que la venjansa. Si tens por...

LO TIVAT

Por? May.

LO GUENYO

Si duplas de mí fesme vigilar.

LO TIVAT

Mes per qué ha de ser jo sol qui veja l' amagatall?

LO GUENYO

Perque senthi tots foram espiats y no l' atraparias may mes.

LO TIVAT

Anem. Pero tens entés per endevant, Guenyo, que la má dreta y aquesta daga may han fallit quan han donat lo cop.

LO GUENYO

Com que no 't vull trahir, ni má ni daga m' han de fer por.

IV.

LO PLÁ DE CAMPLLONCH.

LO TIVAT, LO GUENYO:

LO GUENYO.

Ja hi som! La collada es pesada á n' aquesta hora. Hi cáu un raig de sol! Mira, veus al peu de la vessana, al plá, aquest pi de soca mitj pelada y gegantina,

LO TIVAT

Lo pi de las tres brancas.

LO GUENYO

¿Si savias lo nom?

LO TIVAT

Tot bon catalá li sab; es l' arbre de casa.

LO GUENYO

Baixém y acostemnoshi. Encara es dejorn y ningú 'ns ha de veure. Ja hi som sota. Se parteix en tres brancas: ni tres homes donantse las mans podrian abrassarne cap de las tres. Aqueixas brancas s' estiran amunt formant com las tres aspas de una forca. Mes amunt comensa 'l brancam y 'ls ramatjes: prou son mes alts que las naus de la Seu de Urgell. Guayta y escolta: ¿veus á mitja capsalada de la branca que tira cap á Ponent?

LO TIVAT

Sí.

LO GUENYO

Tindrias pit per pujarhi?

LO TIVAT

Qui sab.

LO GUENYO

Donchs si vols á n' en Grau allí dalt tens d' anarlo á buscar. Quan es per aquets volts com ara, aquí es hont ve á trencar lo son mentres tu escorcollas las masías.

LO TIVAT

Hi pujaré.

DALT DEL PÍ.

LO TIVAT, *ab una corda de cánem á la mà.*

Quasi 'm roda 'l cap ¡quina alsada de arbre! Sort de la espessor del brancam que 'm tapa un xich, sino tindria por de un rodament de cap. Y, ab tot, ell cada nit hi dorm y refiat s' ajau entremitj d' aqueix enforcat de quatre tronchs que tinch aquí sota mos peus. Lo qu' es la por! De segur que troba aqueix llit mes tou que 'l de casa seua. Aquí hi respira, aquí 's creu lliure de tot; avuy farà com los altres dias, també s' hi adormirá ab la confiansa de sempre... mes del só d' avuy no 'n despertará may mes. ¡Deutes com los qu' ell te ab mí sols se pagan ab la vida! Los Judas acaban á la forca! Demá 'ls aucells cantarán y no 'ls sentirá; demá 'l sol baixará á n' aquesta clotarada y no 'l veurá luhir. Prou he trigat.... Ha fugit sempre com un cobart, donchs com un cobart morirá. Fosch es ja.... lo cant de la

sibeca ressona ja dalt de la penya y ell no ve... Si 'm haurá enganyat 'l Guenyo.... No, no... ja 'l veig... Es ell. Guayta, guayta enderrera que no es d' allí d' hont t' ha de vindre 'l tret.

EN GRAU *al peu de 'l arbre.*

Avuy no sé per que m' ha agafat por quan venia. Mes per qué? Ningú ho sab. Qui 's pot arribar á pensar may que 'n Grau vinga á dormir al Pi de las tres brancas. Amunt y á dormir que demá 'l Tivat sabrá qui es en Grau. Ja so avisat á las partidas de 'n Borjas y Tristany y ab la meva totas tres... poch s' ho pensa: ben voltadet está. Poch se pot creure ell ser tan aprop de tenir de tastar plom ab lo servell. Ja som al jas. ¡Quina nit mes estrellada! Dormim que demá á trench d' auba tinch de ser á lloch ab los meus. ¡Pobre Tivat!

LO TIVAT

Ja tinch fet lo nus escorredor.

LO GUENYO *somiant.*

Y be ¿qué? No m' estima ella? ¿Qué 't fá tu que 'm bese ó nó? Sí, si, la estimo y es, ha estat y será meua sempre la Tresó. Me vols matar? Tu, Tivat sabs lo que tens? llenga... Fuig, fuig, Tresó, mira que 'l teu germá es boig y 't matará... No cridis, no cridis... Sí, si agafa la destal, cobart... la llansa. . millor. Jo no he deshonrat res, jo l' estimo y tu ja ho sabs; si qu' ho sabs... Be m' hi casaré... ¡Ah no 'u vols? Pitxor per tu! Donchs ara, després del que m' has dit, no m' hi casaré encara que 'm matesses... cobart, cobart, te 'm tiras sobre perque 'm veus sens defensa... Tivat, Tivat deixam anar deixam. mira que m' escanyas... socós... socós... quinas mans mes fredas... socós...

LO TIVAT, *baixant del pi hont balandreja 'l cos d' en GRAU penjat.*

A la fi hi has caigut. Res me fa que ploren á las monjas de Vich mentres tu miras de quin cantó bufa 'l ivent. Ja estich venjat.

V.

L' ENDEMÀ AL PEU DEL ARBRE.

LO TIVAT *ab los seus.*

Hont es lo Guenyo?

MIQUEL.

Aquí.

LO TIVAT

Donéuli trenta doblas de quatre.

LO GUENYO, *despres de haberlas contadas.*

Está be. Tivat has tret del mon una bona pessa. Li está be; poch se podia pensar que trenta baquetas li costessen la vida.

LO TIVAT *á Miquel senyalantli 'l Guenyo.*

Miquel; aquest home aixis com ha venut á n' en Grau, també 'm vendria á mí, fusellal!

A UNA AMIGA BENVOLGUDA

TRADUCCIÓ D' UNA POESÍA CASTELLANA, ORIGINAL
D' EN JOSEPH COLL Y VEHÍ.

Qué?... ¿y hont veus eixos fantarmas
que te venen á robar?
Son las montanyas, que l' alba
d' hermosa llum vestirá.

Eixa mortalla, que 't sembla
que ja t' ha d' amortallar,
es la boyra que al cel puja,
y en rosada 's desfará.

No son tristas alimarias
eixas llums, que veus brillar
cada nit; son las estrellas
que allunyan la tempestat.

No ressonan, no, pèls ayres,
ni gemechs, ni crits d' esglay,
son las dolsas armonías
de las onas de la mar.

Noya... tanca la finestra;
vès, ja pots dormir en pau.
A punta d' alba, eixa fosca
y ombras negras... fugirán,

JOAN SITJAR Y BULCEGURA.